

ELŐFIZETÉSI ÁR :
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára :
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL :
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Csak még egyszer.

Hulldogál a szabadságnak aranyfürtös virága,
 Rohullott a Kossuth Lajos könnyharmatos sirjára.
 Törd fel! Törd fel! Kossuth Lajos koporsódnak fedelét,
 Csak még egyszer lobogtasd meg a szabadság levelét.

Ébreddezzél Kossuth Lajos halotti mély álmodból,
 Dicső magyar nagy hadvezér Zrínyi, Hunyad sorából.
 Ellenségek törnek reánk, rabláncban nyög nemzeted,
 Imáinkban emlegetjük, most a Te szent nevedet.

E hon minden kis rögéért apáinknak vére folyt.
 E hon minden fűszálaért, csakis magyar kar harcolt.
 Apáinknak hősi sirját az ellenség tapossa,
 Kossuth Lajos, itt az idő, itt van mostan vagy soha.

Riadóra szól mostan a jászberényi Lehel kürt,
 Vészhangjával harsogja a régi magyar határ ürt.
 Csak még egyszer tarthatnád szét reszkető agg karodat,
 Védhetnéd meg csak most egyszer pusztuló szép hazadat.

Pihenj csendben drága apánk, mély sírodnak fenekén,
 Legyen élet a vagy halál az egész föld kerekén ;
 Kárpátoknak ormaira ha fujjak a riadót,
 Horthy Miklós te he yitted ki üzi majd a nemzeti lobogót.

MESKÓ CYRILL.

A debreceni orvosok.

Egy vig társaságban egy fiatalember abban fogadott, hogy Debrecenben minden 100 ember közül 80 orvos. Persze, senki se hitte el neki. Addig hangoztatta állításának igaz voltát, míg egy uri ember fogadot vele nagyobb összegben. Másnap a fiatalember egy szalvétát kötött az arcához, úgy, mintha a fogá fájna. Kiindultak azután az utcára (aki fogadott vele, az is vele ment). Alig, hogy a folyosóra érnek, jön velük szemben a házmeister. Meglátja a lakóját felkötött arccal és azt mondja: No, mi az, fáj a fogunk? Mi? Hideg vasat rá, 5 percen belül elállítja. — Mennek tovább, találkoznak egy öreg asszonnal; az is megszólítja: Persze, persze nem mindenki tudja az én orvosságomat. Vegyen a patikából Kajakut-olajat, ha fél perc alatt meg nem állítja, hát akkor a nyakam hagyom levágni. — Mennek tovább. Jön egy öreg ismerős favágó. Az meg bagót ajánlott. Ahány ismerőssel találkoztak, mindegyik mondott valamit a saját meggyőződése, vagy tapasztalata szerint. Az egyik Szegfű-cseppet, a másik esőt, a harmadik azt mondta, hogy nincs jobb, mint ha az ember a nyelvét ráteszi. A harmadik borsot, foghagymát ajánlott Mindenki orvos akart lenni. — Bagót, rumot snapszot, sósborszeszt s így tovább, a fene tudná elsorolni, hogy még mi mindent. S a vége az lett, hogy a furfangos fiatalember levette a kötését s miután a félvárost becsapta, megnyerte a fogadást.

T. Zs.

Megfejtés.

— Miért hívják a meggyet meggynek?

— Mert az ember kedve elmegy az árától.

Hol van?

*Hol van a magyar nép!
Hol van régi vágyunk?!
Haragos kedvünkben:
Valamire várunk!*

*Babiloni rab ág
A mi szegénységünk...
Félrevert haranggal
Harangoznak nekünk!*

*Kihült Magyarország
Halálos egészen,
Hogy minket a bánat
Vadabbul emészen!*

ifj. Radványi Sándor.

Debreceni korzón.

*Debreceni korzón sétálgattam én.
Egy barna kis lány lépkedett felém.
Nagy, fekete szemét reám emelte.
S a fehér rózsáját elem ejtette.
Jaj, de cuki-pajkos kis leány maga,
Fehér a rózsája, piros az arca,
Piros az arca.*

*Azt a fehér rózsát, hogy átaladtam,
A barna kis lányhoz eképen szóltam:
Illatos rózsája gyönyörű fehér,
De a piros arca sokkal többet ér.
És hogy visszaadtam a fehér rózsát,
Hagyja megcsókolni a piros arcát,
A piros ajkát.*

Ikarusz.

A fáradságot megérdemli

és ön meggyőződik, hogy mily szép cipőt és eszimat készíthet el örendű anyagból, olcsó áron, ha elmegy

Fábián Testvérek
cipő és csizma készítő
műhelyében

Debreczen, Rakóczy-utca 71. szám.
Vidéki megrendelések azonnal készülnek.
Erős munkás cipők olcsón kaphatók.

Civisek a Bikából.

— Tudja-i komám, mit is jelent az oláh szomszidnál C. F. R. a mőcok sapkáján?

— Bizony komám én nem tudom.

— Hát ez azt gondolom, hogy cifra nyemoruságot jelent.

Én is amondó vagyok sógorom!

— Hát a szerviányoknál S. H. S. mit jelent?

— Azt meg már én jobban tudom sógoromnál, hát ez azt jelenti: Se higyjünk, Se reméljünk tőlük soha se jót, akár csak az osztráktól. Ebből szentül úgy van sógorom!

Micike

virágáros leány csintalankodásai.

Megszóllított a napokban Miska jogász. — Már régen szerettem volna magával megismerkedni, mondta a kis kedves. — Ugy-e? Hát annyi sok rosszat hallott felő em kérdeztem tőle.

A katonáknál csapodárabb ember nincs ezen a sárt kén. Mind azt mondják, hogy örökké fognak szeretni. És mire káplárból szakaszvezető lett, va' amennyi elhagyott.

A színészek közt legkedvesebb a pici Frici Franci. Az édesnél mindig van a számomra egy pőya jegy.

A Hungáriában megszóllított egy monoklis ur: Micike nagyon rövid a maga szoknyája! Sebaj, majd meglódom egy — ballépessel.

Mikor az est beáll, akkor jön fel az én napom.

— Virágot vegyenek!

Pakonpart.

Jó napot kívánok kedves Tordai Tivadar (Tibi) vendéglős ur, a „Bádog szelence“ boldog tulajdonosa, alázatosan köszönök neked! Méltóztasson helyet pa'ancsolni kérem! Igaz az kérem, hogy u'aságod már nem soká lesz b. vendégeim között, mivel önszáját fogja magát kezelni? Hogy ki mondta? Ó kérem, már több vendég tudja, hogy a tárgyalások már lefolytak a volt házi fodrász nővel a' a nézve, hogy önkegyed sze'etné megtanulni a hajmunkákat, sőt a bo'otválást is, mivel a habozást, illetve a pamacsolást már teljesen e'ti önkegyed. De ugy ha'om kérem, hogy a fodrásznő keveselte a kilátást sba helyezett kétszáz kőonát és a színház jegyet, a szaksze'ü oktatást nem vállalta. Ja! Szó! Hogy a színház-jegy rontotta el az ügyet? — Pádon kérem! Hahaha, e'tem má' kérem a hajmunkát! Lám, lám, ki hitte volna!? Volt sze'encsém toszogálja!

ANTALFY JÓZSEF
könyv-, mű-, zenemű-
és papirkereskedése:
Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.
Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Hála ima „Ikarusz“-hoz.

10 énekben.

(„Ikarusz“ munkatársunktól a mult-heti számunkban egy rémes álmot olvastunk, melyben mint írja, humoristánk, Landor egy végzetes pillanatban, bele zuhant a K-ék-tó-ba s az utolsó pillanatban sikerült kimentenie. „Lykárusz“ e hős önfeláldozása arra készítette Landort, hogy egy hála imában zengedezze el Lykárusz hőstetteit s köszönetet mondjon bátor önfeláldozásáért.)

I. ének: (melyben köszönti a hőst.)

Üdvözöllek téged
Ikarusz nagy mester,
Néked szól e nóta,
Borzongva gondolok
Vissza a K-ék-tó-ra.

II. ének.

Rémeset álmodtál,
Ikarusz nagy mester.
Ugrottál utánam,
Nehéz, lomha, test'el.

III. ének: (Ikarusz, dicsőséget arat.)

Huncut, csalfa K-ék-tó,
Fenekellen mélység.
Ikarusz nagy mester,
Tied a dicsőség.

IV. ének: (Ikaruszt csapás éri.)

Nagy kár ért tégedet,
Lykárusz mester,
Erre ráfizettél, de
Nem az életteddel.

V. ének: (Ikarusz elveszti a nadrágját.)

Oda a nadrágod
Te hős életmentő,
Meglásd megáld érte
Téged a teremtő.

VI. ének: (Ikarusz megleti nadrágját.)

Ikarusz nagy mester,
Szép szerényen kérlek.
Neked köszönhetem,
Hogy mostan én élek.

VII. ének: (Lykárusz kap egy piros nadrágot.)

Fogadd el hálából,
Ez antik nadrágot,
Hallom, hogy a tied,
Rajtad széjjel málott.

VIII. ének: (Ikarusz kiégeti a nadrágját)

Mentés közben nagyon
Megégetted magad,
Tüzes trabukódtól
Nadrágod kijukadt.

IX. ének: (Lykárusz eldobja nadrágját)

Ifju vagy fiatal,
Tovább így nem járhatsz,
Ezen új nadrágban
A korzón sétálhatsz.

X. ének: (Ikarusz felhuzza az új nadrágot)

Ikarusz nagy mester,
Áldjon az ég téged.
Érjél életedben sok,
Szebb dicsőséget.

Pá-landor.

Ismeretlen.

- Férjnel van már a leánya?
- Hogyne!
- És kinek hívják a férjét?
- Várjon csak, mindjárt megkérdezem.

Lemondás.

(K. M.)

Lemondok hát rólad! Nincsen más mit
[tennem,
Mint minden kis remnyt örökre temetnem,
Nem hozzám való vagy, gazdag lány kell
[néked,
Fére magyaráz'am édes kedvességed.

Lemondok hát rólad! Kevés ember tudja,
Hogy érted szállt annyit szívemnek sóhaja,
Ne is tudja meg más, ha te sejtet is,
Má'ne kacagjon, ha Te kacagod is.

Lemondok hát ró'ad! Éld mással világod!
Hord másnak csókos szád, illatos virágod!
Enyém is leszel, itt élsz a szívemben,
Akkor mondd le majd, ha ezt is kitépem!

F. Ilonka.

Paplan-varrodimba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
pap anok kaphatók és
megrende helők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szítek. Alakító, frissítek.

Ócs'a vattá, paplanokat veszel.

DEBREZENI LAJOS Kosuth-utca 11. sz.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovi-
ban köz-
lő: kért
az vál'al-
ja a f-ic
lősséget,
aki elő-
vissz.

▽▽▽▽

Mondják, kedves Baltazár Dezső, Márk Endre, Kun Béla et Compurak, tényleg azt hiszik, hogy keresik a világ fenekét, ha nem mennek el a főispáni installációra? És hogy nem esett ki, mit szólnak hozzá?

Mondja, kedves Márk Endre, — látja más, hogy nem adnak már kendre sokat?

Mondja, kedves Holczér József ur, miért fáj a lába? Talán rálépett az a kis lány? Kérdi egy ösmerőse Böszörményből.

Mondják, kedves püspökladányi iparos ifjak, Pongor Binzike, Gölya Gyuszika, Baranyi Pistuka, Péterle Ferike és Lakatos Józsi, — honnan kapták önök a „Funéros“ elnevezést? Kérdi, aki szintén zenész akarna lenni.

Mondja, kedves Zelenka János ur, igaz, hogy maga kapja minden zenén az üres kosarakat? Kérdi, aki szeretne belőle venni.

Mondja, kedves és kedvetlen Rác Ada, miért nem maga játszotta a múlt szezonban a „Férfi temető“ben a címszerepet?

Mondja, drága Varga Laci, igaz az, hogy ön paszirozott levegő, lámpafüst, pácolt szunyogomb és gomblyukkal kereskedik, ügynökeit pedig Villám-sujtással díjazza? — Kérdi, aki nagyon szereti, mikor nem látja.

Mondja, kedves Rác Ada, a keresztelvéet ki meri tenni az ablakba? Kérdi egy gazdász.

Mondja, kedves Schwartz Herminke Püspökladányból, hányadik haragosa önnek Strausmann Ernő? Kérdi egy jó szomszédja.

Mondja, kedves Török Ferenc Hajduszoboszlórol, tényleg sá-tort fog huzatni a buzaföldre? Kérdi M.

Mondja, kedves Ginder János kéményseprő mester, ön nem tudja a miniszteri rendeletet, hogy a kéménysepréshez 7 óra-kor szoktak kezdeni, nem pedig reggel 5-kor fölzavarni a népet? Kérdi egy boszus háziur.

Mondja, kedves Kálmán M. Böszörményből, igaz, hogy már több hálba nem fog menni, mert már fáj a lába a sok táncolástól? Kérdi, akinek mondta.

Mondja, kedves géptulajdonos ur, Hajdunánásról, a Pogácsás-féle malom mellől, mi célja van azokkal a kis libapásztorokkal és kondásokkal? Igaz az, hogy ölbe hordozz őket? Hát az igaz, hogy a domb tetején hálóval fogdossa a lepkéket? Kérdi egy disznópásztor.

Mondja, édes Kiss Jóska gépész barátom, Böszörményből, — ugy-e lenne olyan szives, hogy behozatná szép növésű bajuszát, — mert sokkal jobbat tenne ugy nekem. Kérdi egy jó barát.

Mondja, kedves egyik-másik mészáros mester, talán marhának nézik a közönséget, hogy egyszerre úgy felcsapták a marhahus árát?

Mondja, kedves Tóth Sándor csizmadia mester Hajdunánásról, igaz, hogy a libatojást a hóna alatt hordozta, hogy kikeljen, de csalódott? Kérdi, aki tudja.

Mondja kedves Tóth ur, tényleg dupla macskát kapott a Rákóczi és Eötvös-utca sarkon?

Mondja, kedves Varga László ur Püspökladányból, ismeri ön azt a régi jó magyar közmondást: „Kis kutya, nagy kutya...“?

Mondja, kedves Kovács Bandi ur a Nyilas telepről, igaz, hogy maga vőlegény?

Mondja, kedves Dombi Miklós ur, igaz, hogy magával csak lóhátról lehet beszélni? Kérdi, a kinek nincs lova.

Mondja, kedves Péterke Ferenc ru Püspökladányból, igaz, hogy ön a hó 3-án megünnepelte Szent Ivó és Kokádus napját? Kérdi egy üres üveg.

Mondja, kedves R. Béla ur Hajdunánásról, ugyis, mint a csepüs szőlő előtti szunyogok füstölője, igaz, hogy a disznópásztor kislányok közt maga a kántortanító? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Nagy Sanyika Nagylétáról, még mindig nőgyűlölő? Kérdi egygy érdeklődő.

Mondja, kedves „Szeressük egymást“ asztaltársaság, nem helyesebb cím lenne ez: „Igyuk le egymást“? Kérdezi Aranyí.

Mondja, kedves Földes Imre ur, igaz, hogy Hangya-kulimázzal bélyegzi a juhait? Kérdi egy juhász.

Mondják, kedves püspökladányi footballisták, önök milyen sportot üznek: a labda-rugást, vagy a hasba-rugást?

Mondja, kedves drótos Mikó Sándor ur Hajdunánásról, ugy is, mint „szélmalmi főgépész“, ugy is, mint a repülő fürdő-kád feltalálója, mennyibe kerül az ön által feltalált egérfogónak darabja, mellyel — mint hálóm, — nagyszerűen lehet női sziveket fogni? Kérdi egy reménytelen szerelmes.

Mondja, kedves vagy kedvetlen Éles Sándor ur, Hajduszoboszlórol, mi rt, hogy még mindig olyan szomoruan jár? Kérdezi, aki szeretné megvigasztalni.

Mondja, kedves Ullmann Salamon, igaz, hogy negyedmilliót adott azon szegények számára, kik a holdban laknak?

Mondja, kedves Hartstein család, hogy nem látjuk az önök nevét semmiféle jótékonyági akcióban, de ha zsidó kórházról van szó, egyszerre 200.000 koronát adnak?

Mondja, kedves Kiss Kálmán ur, péksegéd, maga is szalad a temetőben? Máskor ne nézzék a sinkövet szellemnek. (Egy villogó szemű kis leány.)

Mondja, kedves Gyulai János, a Hatvan utca 9. szám alól, miért dalolja mindig, hogy „Szép fiatal ember”? Kérdi, aki hallotta.

Mondja, kedves Deutsch Sándor ur, Ladányból, ha jeles rendü, — miért nem kapott 100 korona jutalmat, mint tavaly? Kérdi, aki szintén nem kapott.

Mondja, kedves Váczy tanár ur Hajdunánásról, tényleg szűk volt az a bizonyos hid, annak idején? Kérdi az, aki megtalálta a kemény kalapot.

Mondja, szőke Gelberger Irénke és barna Pollátschek Rózsika kissasszony, Ujfehértóról, meg tudnak mondani, hogy ki küldte azt a fahéj színű levelezőlapot Zaszelinek? Kérdi Ede, a szabó-legény, aki a csárdás táncot most tanulja.

Mondja, tisztelt (Klein) H... Kis Áron, Petőfi-tér 3. sz. alatti pálinkamérő és szatós, önnek talán ingyen adják a kenyeret meg a hagymát, hogy saját áron alul adja, vagy talán irigyli, — hogy a szomszédjában levő keresztény kereskedők élni tudnak? Kérdi egy rendes vendége.

Mondja, kedves Plavits Sándor ur a Nyilas telepről, a Malvin utcából meg merné mondani, hogy ment haza vasárnap reggel a Népkörből, a szombat esti mulatságról?

Mondjad csak kedves Juhász I. borátom Bözörményből, igaz, hogy a „Falu rózsája”-ban olyan szépen daloltál, hogy Pestről az Operaházból irták, hogy maradj itthon? Kérdi, akinek mondták.

Mondja, kedves Grünfeld, bádogos majszter ur Ladányból, igaz, hogy maga addig veri a bádogot a nagy kalapácsal, míg zsák lesz belőle? Kérdi a zsákközpont.

Mondja, kedves Berényi Béla ur, hogy tetszik önnek a Turul mozgó ingyen pénztárnoksga? Kérdezik Nánásról.

Mondja, igen tisztelt Fábrián András ur, Hajdunánásról, Polgári utcából, van-e még abból a finom, amerikai fajta tyukból? Kérdi egy érdeklődő.

Mondja, kedves Varga Márton géplakatos ur, Bözörményből, miért mulatott vasárnap az ifjusági bálon oly rosszul? — Kérdezi egy kis leány.

Mondja, kedves Nádházy Gy. ur Ladányból, haragszik még, amiért a Villám multkor számában t-vel és y-al volt a neve irva? Kérdi egy negvedikes.

Mondja, kedves kis piros képű, mosolygós néni, a Bónizs utcából, Hajdunánásról, igaz az, hogy mániája a más boldogságát tönkretenni? Kérdik a Kiss Ernő utnál.

Mondja, kedves Kóti Károly, sérrétudvari, miért tart szombaton zárva? Kérdi egygy nélkü-löző.

Mondják, kedves három jó madár, a polgári körből, Nánásról, miért érdekli önöket az, hogy mivel akar D. Juliska hódítani?

Mondja, kedves Strausmann Ernő ur Püspökladányból, hány-szor fordult meg saját tengelye körül, amikor a vonatról leugrott? Kérdi az, akinek a biztatásra végezte a mulatságos látványt.

Mondja, drága szép Nikodémusz ur, igaz az, hogy vasárnap este a tánciskolában kialudt a lámpa s ekkor a maga fejévei helyettesítették? Kérdik: Icig és Smicig.

Mondja, kedves Nagy Ernő ur Hajdunánásról, nem gondolta, mielőtt Karcagra indult, hogy plére csuszik? Kérdik a klub tagjai.

Mondja, kedves Pongor Sanyi, Püspökladányból, igaz, hogy a versenytúton az első díjat nyerte meg vasárnap este? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Tóth ur a Kurucz utcából, Miskolcon is olyan nagy nőgyűlölő volt, mint Debrecenben?

Mondja, kedves Csomós ur a Müller cégtől, Miért jár olyan hűségesen a Deák Ferenc utcán — talán azért a kis barnáért? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Pitykés tanár ur Püspökladányból, miért haragszik maga annyira a polgárista lányokra? Talán azért, hogy ők is a templonkertben sétáltak?

Mondja, kedves Ny. Pityuka, — uggyis, mint Sanyi báró, igaz, hogy egy délután a Strandon kötött a bajusza és a szakállá?

Mondják, kedves állomásfőnök és postamester urak, Sárretudvaron, tényleg mind hamis a vörös bélyeges pénz? — Kérdi, akinek nincs.

Mondja, kedves főszakácsnő, — Püspökladányból, a Rákócziól, — meddig fog még elkészülni az ebéd 12 óra helyett 1 óra s a vacsora 8 óra helyett 9 órakor? Ugyan sugja a fülembe. Egy éttermi tisztviselő.

Tyukodiné

**zöltség és gyümölcsko-fa
hizelgésai.**

— Hó, hó! Ni, ni, még majd elhasmál Juhász ur, ha oda nem nizek- Hej, hej! Csak mindig a pajkosság! Na, de így van a, akinek iejn női rezist siklandozó bajusza van, kirem, elbizza magát, úgy annyira, hogy a földre is alig mer lépni. De ha oszt' egy jó szoknyát meglát, azt addig nizi, míg csak beláttya a szeméivel. Most is a szoknya, vagy az az alól kicsüngő boka vót az oka, hogy Juhász ur majdnem az anyaföld kebelire borult. De hát én oda niztem! Pedig tuggya azt Juhász ur, hogy muszáj vigyázni! — Hát osztán mivel szógálhatok? — Hogy semmivel? Tök, paszuj van hüvön, ez kell az asszonyoknak! Jó, jó! Majd elfogy az, csak a dér szájjá meg! Isten megálva, Juhász ur! Csak jobban nizzik mán lellem a lába alá!

Bugyi Sándor

egy vin uri höggysel
esmereccsigbe ögyeledik.

Valami jól hogy nem megy a fuhar, a tény hogy igen, de hásszen azir ekkis itelre is, ótán ekkis itatra is telik nyiha nyiha mindennap, mer ha teszem azt béhozok a luval egy kis pinzt, hát egy riszit minditig a saját jukszusomra kötöm.

Na osztán ugy fuharozás közbe fertelmes nagy uri házakho kap bé az ember, oszt hogy szavamat ne felejsem eliggi jól fogattak idáig még, mer hogy rimitó módon is illedelmes szokok lenni a jobb nípek erányába.

Tennap is osztán anogy ott állok glédába a luval a koplalóba, hát ehen gyün egy peszra féli jány, oszt aszongya vinnék haza az öreg naccságos asszonnak egy fél öl fát aszongya. Hát üjj fel jányom oszt mennyünk mondok. Hejbe nattam oszt a csintalant, aut oszt megindultunk. Hát oszt hun szógász szógám mondok? Aszongya, hogy Feldmán Ignácénál aszongya. Nagyon gazdag högy aszongya, oszt csak ippeg aztat nem genirozza aszongya, hogy rimitó módon esdekel a tehetősebb férfiakir aszongya. — Hát mondok szógám jó van a na mondok. Haza fordulunk ótán a fával. Ott pakojjuk az udvar viginél jócskán man, mikor ehen dörzsölődik hozzám valaki, oszt akkorát szuszogott mint a helybéli kis gőzös aki sámsonyba szok jární. Férre nízek, hát egy disztó módon neki hizott vin högy áll mellettem. A vin Feldmánné vót.

— Szerencsés jó napokat kívánok mondok.

— Adjon Isten aszongya, oszt aszongya, hogy ha rendbe hattam vót a fát, hát kerüjkek bejebb hozzá a szobába, mer ő ott szok fizetni.

— Szives kissiggel naccsága mondok, mer hát mir ne.

Bementem oszt egy fertáj mulva. Rimitó szíp szoba vót, oszt az asztalon man ott vót egy üveg finom pájinka, ótán nyakkendős szivar, ótán egy fel-siges porcijó libamáj.

— Üjjik mellé szivem aszongya, oszt ugy hozzám dörzsölődött, mint az árva malac az ides annyáho.

— Nem vagyok én erre érdemes mondok, mer egy a hogy ijen magam formáju paraszt ember a szemivel se lát íjet.

— Én pedig lássa lelkem huzok a paraszt emberho aszongya, paláne magáho ides szivem, mer hogy ojan egissiges is aszongya, oszt a fú, fú erő forrás ijen embernek adódik aszongya, mer aszongya az ő ura tollkerekedő vót aszongya, oszt csak hálni járt belé a lélek aszongya. Ugy hervattam el mellette aszongya, oszt rítt, mint az ibolya az üvegházba.

— Sosse teccen késeregni mondok, majjóra gyün minden. De mondok va-áinij ma fez libamáj mondok. Akkurát mint az a finom piskóta mondok.

— Egyik szivem, egyik aszongya, oszt se szó, se beszíd elkezte a hónom alját kaparászni.

— Ni csak mondok lászen e meg man naccsága kirem miről jó mondok? Nem viszket az en hónomajja mondok.

— De az övé aszongya disztó módon viszket aszongya, oszt elkezd ujfent kaparászni.

— Tán megteccet tibojudni mondok, hásszen mondok utóvigre hova a jó Istenbe teccik gondolni, hogy éngem itt malérozni teccik.

— Nem eresztem el asszongya, oszt ujfent a hónom alá kapott.

— Na rízze maga mondok, mos man oszt a bivalybikával tárgyaljik mondok,

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvéllolom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. :::

Beliczay

kalapos, Piac u 38.
a fő-posta mellett.

oszt ha nem enged az utamra mondok hát kap tüllem egy olyan macsalit mondok, hogy bedűti a sifonyt mondok.

— Jól van azzongya, ehen a pinze. Vigye. De megbánja még kelmed aszongya, hogy nem hajlott a szavamra aszongya.

— Hát hova teccik gondolni mondok? Meg van maga mondok hetven esztendő is mondok.

— Hetvenhárom aszongya.

— Ejnye a jó Isten egere marja meg mondok, még maga a fájin szeméj. — Mentem oszt a luho. Na de oszt aztat megkell adni, hogy valami fájin libamáj vót. Csak olyan idős ne lett vóna a feke egye ki bijon Isten megragattam vóna nála.

Valótlan hírek,

Rovatvezető: Szekerka Béla.

Az Árvizsggáló Bizottság árdragító működése folytán felszökkenő árakat vizsgáló tudósítónk csendes melankóliával ballagva, a Nagyerdő környékéről hatalmas dörrenéseket hallott s mint jó tudósítóhoz illik, rögtön a robbanás irányába száguldott és az ott tapasztalt borzalmasságokról az alább következő táviratban számol be:

d u 5 n

A Nagyerdő környékéről hatalmas robbanások és halálordítások hallatszanak. Az erdő irányába izgatott emberáradat hömpölyög, amelynek száma nőttön-nő és egymást taposva vágva, a dörrenések irányába nyomul. A sápadt, idegesen remegő áradattal a borzalomnak színhelye felé sodródok.

d u 5 10 h

A Nagyerdőn levő sportpályához érve, iszonyatos látványban van részem. A több ezernyi ordító tömeg által körülvevett sportleép felett óriási porfelhő lebeg és amin közelebb érek, a földön hörgő embereket, eltorzult arcu, megcsontított hullákat látok, amelyek közt a robbanás okozta félelemtől megőrült, félmeztelen, lobogó hajú férfiakat látok, akik egymást rugva-vágva, valami idomtalan

tököket rugdosva, a kijártot elzáró háló felé rohannak. Még egy pillanat és elérik a hálót, ahol egy eddig észre sem vett félholt alak áll, aki az ijedtségtől megnémulva, a kapu egyik sarkából a másikba ugrik. A kavargás és a lárma a véggső fokra hág, de ekkor egy éles dörrenés és az előbbi gömböc a félholtra vált alak gyomrába vágódik s a hátán kijöve, a háló szeméi közé akad.

A tömeg ennek láttára üdvivalgásban tör ki és a fent említett kapuhoz rohan. Majd botok, esernyők emelkednek a levegőbe és tompa, kongó ütések hallatszanak. Az egész dolog az örült emberek dühöngő kitéréseire vall. Bőrömet féltve, riadtan menekülök, de ekkor tompa ütést érzek fejemen és nyomban utána ordító emberi fenevadak rohannak a gyomromon át. Többre nem emlékszem.

Végre eszméletre tértem, de mi ez? Semmit sem érzek a testemből. Olyan vagyok, mint egy bepólyázott báb. Körülöttem fehér kötös orvosok, ápolónők futkosnak és a robbanás okozta áldozatokat kötözik, majd megjelennek a temetkezés; egylet emberei is és az eltorzult arcu, csonka hullákat a hullaházba hordják. Behunyom a szemem, de a borzalmas kép mindig előttem lebeg. Azon tépelődöm, hogy mi robbanhatott fel, mert tudtommal semmi robbanó anyag nem volt a sportpályán. A melletttem elhaladó orvost megállítottam és a robbanás okáról kérdezősködök... az orvos különös arccal néz rám és a mellette levő ápolónőnek sugva, szánakozva rám mutat: Elmeosztály, 1313 és azzal odább megy.

Mintha a Villám sujtott volna, meredtem az ápolónőre: „Csak nem tartanak örültnek és hozzá a mai napon az 1313-ik én vagyok?... Nagy ég! Mi lesz velem?

— De hisz én nem vagyok örült, — fordultam hirtelen az ápolónőhöz, — én a Villám kiküldött tudósítója vagyok és a robbanások okát megtudni mentem a sportpálya közelébe. Ott ért a szerencsétlenség is.

Az ápolónő nevetett és azt mondta, hogy nem volt az bizony robbanás, hanem bajnoki mérkőzés s ez pedig sport. Micsoda, sport? Kérdém önmagamtól... Ez tehát a sport? Én megfogadtam magamban, hogy ha felgyógyulok, soha többé nem leszek kíváncsi, se sportünnepélyt nem nézek többé végig, az szent.

Az áldozatok száma egyvel szaporodott; épp most teszik a hulalszekérre a taccs-birót, akit a földühödött közönség meglincsel.

A sovány föld.

Péter gazda: Kérde a szomszédjától, ugyan szomszéd mi tévő legyek evvel a földdel, nem akar ez teremni.

Szomszéd: Hát tudja mit Péter gazda sovány az a föld.

Péter gazda: Elhiszem azt, de mit csináljak vele, hogy kövir legyek.

Szomszéd: Zsirozza meg kigyelmed

Péter gazda: hozzá látott mindjárt a zsirozáshoz, levágott három kövér disznót annak a szalonnáját addig húzgáltatta a földön a lovával, míg csak el nem fogyott, de a Péter gazda földje még sem termett. Azt mondja a szomszédjának csak nem terem az én földem, hiába három disznó szalonnáját pocsioltam rá.

Szomszéd: a hasát fogja és úgy nevet, bolond kend Péter gazda trágya kell a földre, nem pedig szalonna.

Két jó barát nő egymás közt.

— Te, ki tartja Lillnek, azt a két szép lovat?

— Egy számár.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, július 17-én:

Repülő lovas III.

amerikai cowboj dráma III. részben. 24 felvonás. — III. rész 8 felvonás.

A jövő vasárnap **Lengyelvér I.** rész

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelővétel d. e. 10 órakor. —

Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely 4 korona I. rendű ülőhely 12 korona, II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Csevegés a zsibogón.

Hallottál, hogy Lumpemfeld Misko kikürüsztelkedett magát?

Mi lett? Kotelik?

— Nem. Loterán.

— Megbolondult?

Loterán avval az arral?

— Von onnok écesz; o Misko ógy spekolál, hogy elü-szer lesz loterán, ozotán reformát. Hogyha majd kérdeznek tüle, mi volt ozelőtt, mondhat, hogy loterán valta és nem izroelit.

— Hollottál, hogy a kis Klein Lébert két évi bürtenre íteltett?

— Csolto?

— Nem, csak özletet nyitatta.

— Ezért nem lehet senkit becsozni?

— Igen ám, de vésüvel nyitatta ki.

— Hollottál, hogy a Thüküli Náci mindennap thöntet ellenönk, bemengy o kotelik templamba.

— Ovvol oz arral?

— Tolán csak boszontani okor a kotelikeket?

Nehéz dolog.

Biró: Ugy-e figyelmeztettem a multkor is, hogy ne nyuljon a máséhoz. Most majd ülhet. Megint rab lesz.

Tolvaj: Megkérdelem alásson a biró urat, mihez is nyuljak hát, ha minden a másé!

Jaj de drága a liba.

A mult héten a piacra libát venni mentem, Szerencsére a pénzemet otthon felejtettem. Mert hát bizony a libának olyan nagy az ára, A libátel az embernek felkopik az álla.

Jaj de drága a liba,
Nincs maximális ára,
A szegény embert nyuzzák,
Azt hiszik, hogy pénzes zsák,
Majd lesz akkor libamál,
Ha a város maximál
S dühönghet az „árdrága“

A menykő, a menykő, a menykő, a gyomrába?

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Részlet egy levélből.

A Iluci mikor lesz puszi, kérdi a Gyuszi, feleljen Iluci mert meghal a Gyuszi, ha nem lesz hamar puszi.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
A városházzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

APRÓ HIRDETÉSEK.

Férjhez

menne egy feltűnő szép árva lány. Egy hozzávaló szép, magos, csinos, jóművelt, szerelmes, barna, iparos fiatal emberhez. Levelet szolid jellegre kérek. H-nánás.

Megismerkednék

olyan tűzoltóval, ki kissé lehütene, ki minden nap másnak udvarol s aki engem is hajlandó volna minél előbb elhagyni. Levelet „örök hűség“ jellegre a kollégiumi kert rácsos kerítéséhez kérem.

Ajánlat

a Strand-fürdő megnyitásával bármilyen rozoga oláh csónakok és omnibuszok fódózását és reperálását elvállalunk Gönci és Szabó strand-fürdő javító műhelyben.

Hajdunánás

Ismeretséget óhajtok kötni azzal a kis barna szemű leánnyal, ki a szegény kertnél szokott pásztorkodni. Mult hó 23-án láttam piros ruha és kék kötényben volt A haja arany színű, barna, emlékszik reám, szürke ruha és sárga cipőben voltam, választát kérem. A lelet „Piros szögfü“ jellegre a kiadóban.

Köztudomásul adatik!

hogy a máv. p. udvari váltó és sarin bódé átfestése után f. hó 29-én a poloskák nemzetközi árpa levágási majálist rendeznek, melyre bátorsággal minden százhusz éven felüli serdülő ifjak és kisasszonyok becses látogatását szivesen és örömmel fogadja a Rendezőség. „Kívül nem látni semmit sem, belül még annyit sem. 1-ső a poloska vanctep. 2-ik az egér és patkány csárdás. 3-ik a légy és pók bokázás. 4-ik a gyors polka, amelyet a bolhák rendeznek. És így tovább stb. A vacsora hideg sült melegen. Ajánlva: letört saru hegyek, rozsdás csavar lánccal, Ócska csavar anyák, friss hangya tojással. Légy comb po'oska szárnyal. Patkány vese egérlapockával. Első rendű italok is lesznek. A szertárból vulkán olaj lengyel kőolajjal. Felmelegített parafin friss gáz olajjal. A zenét pedig szolgálja a Péntek Sándor tücsök zenekara, akik a padló alatt jukakban vannak. Maradtunk kiváló tisztelettel a majálist rendező vérszívó állatok: Egyike a szunyog.

Felkérem

azon egyént, ki a Mauthner szálló 675-ik sz. tölgyfánál levő szabadlakásomból elvitte girardi kalapomat (melyet lejvánskosnak használtam) és trafik készletemet is volt szives magával vinni, mely állott egy doboz cigarettavégből (ezt a belvárosban szedtem a napokban) hogy minél előbb szolgáltatassa be a fentnevezett szálló portásához. Továbbá tudassa pontos címét és lakhelyét, mivel hogy a „Nótás hetilap“-ból összeférceit paplanomat illem papirosnak használta el ott a helyszínen. (Alávaló gazság!) Lovagias elégtéit kérek. Mautner lakó.

Halló!

Halló!

Figyelem!

A vállalatunk javulása folytán a bor és sör pálinka bodegámat újból megnyitottam a Csónakázó partján. Ezuton kérem az erdőn és mezőn lakó vadaknak a szabadon koresojázó a víz égboltozástól takart fürdő kabineteim minél előbb betelepítését, a míg a víz elnem apad. Üdvözlettel Nátha hajós kapitány.

Nyomatott a „Debreczeni Ujság“ nyomdájában.